

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Halina Kiriło

w sprawie z powództwa R. S.
przeciwko (...) Spółce Węglowej Spółce Akcyjnej w J.
o świadczenie rekompensacyjne,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 12 stycznia 2021 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych w G.
z dnia 4 lipca 2019 r., sygn. akt VIII Pa (...),

1. odrzuca skargę kasacyjną;

2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 4 lipca 2019 r., po rozpoznaniu apelacji pozwanej (...) Spółki Węglowej Spółki Akcyjnej w J., zmienił wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 24 września 2018 r. w ten sposób, że oddalił powództwo R. S. (S.) o zapłatę kwoty 10.000 zł tytułem rekompensaty za utratę prawa do bezpłatnego węgla.

Powód zaskarżył powyższy wyrok w całości skargą kasacyjną. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie prawa materialnego, a to art. 2 ust. 1 lit. a) ustawy z dnia 12 października 2017 r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla (Dz.U. z 2017 r., poz. 1971), przez nieprawidłową wykładnię i przyjęcie, że powód nie spełnia przesłanek

pozostawiania osobą uprawnioną do rekompensaty na podstawie postanowień tej ustawy.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i orzeczenie co do istoty sprawy oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje oraz kosztów postępowania kasacyjnego, według norm przepisanych, ewentualnie wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji, przy jednoczesnym pozostawieniu temu Sądowi orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sformułował, jako istotne zagadnienie prawne, kwestię: czy dopuszczalne jest wyłączenie z pojęcia „inne regulacje”, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) ustawy z dnia 12 października 2017 r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla - przewidującego otwarty katalog źródeł uprawnienia do bezpłatnego węgla lub jego ekwiwalentu pieniężnego, uchwał zarządu spółki będącej pracodawcą przyznających takie uprawnienie, względnie innych czynności przyznających takie uprawnienie, choćby w sposób konkludentny, to jest przez faktyczne wykonywanie tego obowiązku w określonym czasie. Dodatkowo wskazał na konieczność wykładni przepisów prawnych wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Pozwana w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosła o jej odrzucenie, a w razie nieodrzczenia skargi – o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania lub oddalenie, a nadto o zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Zgodnie z art. 398² § 2 pkt 2 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach dotyczących kar porządkowych, świadectwa pracy i roszczeń z tym związanych oraz o deputaty lub ich ekwiwalent. Przedmiotem sporu (a następnie zaskarżenia) w niniejszej sprawie była zasadność roszczenia powoda o zapłatę kwoty 10.000 zł tytułem świadczenia rekompensacyjnego za utratę prawa do bezpłatnego węgla, które to świadczenie, w jego ocenie, przysługuje mu na

podstawie ustawy z dnia 12 października 2017 r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla (Dz.U. z 2017 r., poz. 1971). Tak też przedmiot sporu określiły Sądy obu instancji w komparycji swoich orzeczeń.

Zdaniem Sądu Najwyższego, określony w takich sposób przedmiot sporu bez wątplenia mieści się w pojęciu „sprawy o deputaty lub ich ekwiwalent”, użytym w art. 398² § 2 pkt 2 k.p.c., określającym przedmiotowo rodzaje spraw, w których skarga kasacyjna jest niedopuszczalna bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 5 lutego 2007 r., I PK 280/06 oraz z dnia 6 lutego 2020 r., II UK 273/18, Legalis nr 2370767).

Z powyższych przyczyn Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w związku z art. 398² § 1 i § 2 pkt 2 k.p.c., jako niedopuszczalną. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na mocy art. 102 k.p.c.